

Lengyel Mihály (1994)

Első kötődésem Földeshez családi vonatkozású. Dédnagyapám, Lengyel Mihály (1839), felesége Szabó Eszter (1849) – Szabó Mihály földesi gazdálkodó lánya – 1869. október 27-n kötöttek házasságot Földesen (esketett: Bakos Gábor lelkipásztor) és laktam a 227. hsz. alatt. Házasságukból kilenc gyermek született, közöttük Nagyapám (Lengyel Mihály) 1876-ban, aki a földesi elemi iskola elvégzése után debreceni Református Kollégium Tanítóképzőjében tanítói oklevelet szerzett és 37 évig a Hosszúpályi Református Egyház kántortanítója volt.

Második kötődésem Földeshez – ami életem végéig tart, hogy a „SORS” ide vezérelt, ahol Őseim éltek, 1961-ben a földesi általános iskolához tanítani, ahol 19 éven át ennek az iskolának igazgatójaként, majd tanáráként 25 évig szolgáltam ezt a községet.

Iskolai munkám mellett kezdettől fogva igyekeztem a település közéletébe bekapcsolódni: tanácstagság, vb-tagság, színdarabok tanítása, felnőttoktatás, ÁFÉSZ választott tisztségviselő, sportegyesületi elnökségi tag, majd elnök. Mindez arra adott alkalmat, hogy a földesi emberekkel a község értékteremtő életében és munkájában részt vállaljak, és munkatársakká váljunk. Végtelenül jó visszagondolni ezekre a közös munkákra, a közös sikerekre, eredményekre, ami nem egyszer megyei és országos hírnévhez segítette településünket.

Megkülönböztetett szeretettel gondolok vissza a kisebb-nagyobb **tanítványokra**, arra a közel 2000. 8. osztályos tanulóra, akiket ballagásukon búcsúztattam, nemegyszer könnyes szemmel. Akik ma már családosak, némelyeknek már unokáik is vannak.

Jó visszagondolni a **szülőkre, a tantestületre**, akikkel a gyermeknevelés nehéz munkájában, a **felnőttekre** és **fiatalokra**, akikkel a sport területén, társadalmi munkákban és más területeken igazi munkatársaként tudtunk együttműködni – lokálpatrióta módon.

Csaknem 40 éve élek itt Földesen feleségemmel, aki a gyermeknevelés egyik legnehezebb területén, a napközi otthonban dolgozott. Örülök, hogy lányunk a mi hivatásunkat itt folytatja tovább, az oktató-nevelő és a közművelődési munka területén.

A 40 év alatt legnagyobb dolognak azt tartottuk, hogy úgy éreztük és érezzük ma is, hogy ez a település befogadott bennünket.

Amikor végezetül megköszönöm munkám és törekvéseim támogatását **mindenkinek**, szeretném kifejezésre juttatni, hogy minden itteni tevékenységemet **megtisztelő szolgálatnak tekintetem** a település iránt. A „Földes Községért Emlékérem” 1994-ben történt adományozását a közös munka elismerésének tekintem.